

Stockholm den 5 mars 1943.

Förtroligt

1 bil.

Avskrift.

Stockholm den 5 mars 1943.
Överlämnas jämte bilaga
till Major von Horn, Kungl. Järn-
vägsstyrelsen, för kännedom.

Hj. Söderblom
Chef för Politiska Avdelningen.

HEMLIG

Denna anteckning verkställd
i utrikesdepartementet jämlikt
kungörelsen den 21 juli 1937
nr 751.

Broder,

Frågan om transitering genom Sverige från Sydnorge till Nord-
Norge av mineralolja har på sista tiden åter aktualiserats. En fram-
ställning, som framförts från norsk sida om utökning av denna trafik,
har sålunda besvarats avböjande. Beträffande de närmare omständig-
heterna får jag hänvisa till närslutna promemoria. Denna kan även
tjäna till ledning vid besvarande av eventuella framställningar i
samma riktning från norsk eller tysk sida.

Söderblom.

Herr Envoyén m.m. A. Richert,

B e r l i n.

Gen. Generalkonsul Öhrvall, Oslo.

Stockholm den 9 mars 1942.

Kontrolligt

Under förhandlingarna rörande den tyska transitotrafiken sommaren 1942. framhåller från svensk sida önskvärdheten av att den tyska godstrafiken från Syd Norge till Nordnorge resumeras, framför allt gällande denna trafiken med tankvagnar, vilken helst borde hållt upphöra. När tyska vederbörande framhåller att det i så fall bleve erforderligt anskaffa tankvagnar för att till det beförda mineraloljan gånghägen, ställdes från svensk sida åsatt förbehåll som en förklaring till önskan av några svenska tankvagnar, så villkor av att full transitotrafiken av mineralolja per järnväg skulle upphöra. Sedan dess har inga förklarings för tysk räkning av tre svenska tankvagnar per ett tonnage av sammanlagt 1.000 ton.

Transitotrafiken av mineralolja till Nordnorge har emellertid icke upphört; för närvarande anlända visserligen icke längre några tankvagnar i transitotrafik via Charlottenberg men via Storlien däremot ca 100 i månaden, vilka gå vidare till Narvik. Detta motsvarar en tillförsel av ca 1.500 ton i månaden till Narvik.

I mitten av februari riktade Norges Statsbaner en förfrågan till Järnvägsstyrelsen, huruvida de svenska järnvägarna kunde åtaga sig att för norsk räkning transitera ytterligare ca 100 vagnar i månaden från Syd- till Nordnorge via Charlottenberg; oljan vore avsedd för fiskerihäringsen i Narvik med omnejd behov. Järnvägsstyrelsen avböjde den ifrågasatta ökningen av mineraloljetransitotrafiken.

Den 15 mars upptecktes Järnvägsstyrelsen av en norsk delegation, som i företrädande den norska fiskeristyrelsen, varvid en förnyad förfrågan

framställdes, huruvida de svenska järnvägarna kunde åtaga sig transitering via Charlottenberg till Narvik av mineralolja; den kvantitet, som i första hand ifrågasattes, var nu två tåg med tankvagnar i veckan, motsvarande c:a 2.500 ton per månad. Även denna mineralolja angavs skola användas för fisket i Nordnorge. Efter konsultation med Utrikesdepartementet avböjde Järnvägsstyrelsen framställningen.

Att märka är, att den ovannämnda transitering av mineralolja, som alltjämt äger rum från Storlien till Narvik - c:a 1.500 ton i månaden - otvivelaktigt mer än väl försörjer att försörja fiskefartygen i Nordnorge med brännolja. Sedan man från svensk sida ställt till förfogande tanktonnage just för transporter av mineralolja till Narvik, på villkor att transiteringen per järnväg skulle upphöra, är det givetvis icke möjligt att nu öppna en ny transitering av mineralolja per järnväg, även om denna angives vara för norsk räkning. Denna kunde antagas åtminstone indirekt komma att tjäna tyska militära intressen. Sedan det svenska tanktonnaget ställts till förfogande, skulle transiteringen av mineralolja per järnväg i stället hava kort helt upphöra.

Stockholm den 5 mars 1943.